

ಕಥೆ

ಎಂಜೋದಿ

ಗೌತಮ ಜ್ಯೋತಾ

ಕಲೆ: ವಿಶ್ವನಾಥ್ ಎ.ಎಸ್.

Every dog has its day,
And a good dog
Just might have two days.

-Anonymos

‘ಆಚೆ ಸಿಟ್-ಬಿಟ್ ಅಲ್ಲಿ ಕೂರೋಣ್ಣಾ ವಿಕಾಸ, ಗಾಳಿ ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೀಸುತ್ತೆ...’ ಎಂದ ಮ್ಯಾಕ್ಸ್, ತುಂಬಾ ಚಿಲ್ಡ್ ಆಗಿದ್ದ ಬಡ್ ಬಿಯರ್ ಕ್ಯಾನಿನ ಸೀಲು ಬಿಚ್ಚಿದ. ಅತ ಕಿತ್ತ ರಭಸದಿಂದ ಸ್ವಯಂ ಪೂರ್ಣವಲಯದಲ್ಲೇ ಅಡಕವಾಗಿದ್ದ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಅನಾಮತ್ತಾಗಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಆ ಕ್ಯಾನು ದಿಢೀರನೆ ಆತನ ಕೈಯಿಂದ ಚಂಗನೆ ನೆಗೆದು, ಒಳಗಿದ್ದ ದ್ರವವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ನೊರೆನೊರೆಯಾಗಿ ಉಕ್ಕಿಸಿ, ಹರಿಸಿ, ಸುತ್ತೆಲ್ಲ ಚಿಮ್ಮಿಸುತ್ತಾ, ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಗಿರಕಿ ಹೊಡೆದು ಮತ್ತೆ ಮೊಗಚಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು, ಸುಯ್ಯನೆ ಗ್ರಾನ್ಯೆಟ್ ಫೋರಿನ ಮೇಲೆ ಸ್ಲೇಟಿಂಗ್ ಆಡಿ, ಆ ಬಾರ್ ಕೌಂಟರಿಗೆ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದು ತುಸು ಚೆಟ್ಟೆಯಾಗಿ, ಹೇಗೆ ಈ ಸರ್ಜಿಕಲ್ ಅಘಾಕಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸಬೇಕೆಂದು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುತ್ತಾ ಕಣ್ಣುಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಗಕ್ಕನೆ ನಿಂತಿದ್ದ ವಿಕಾಸನ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕೆರಳಿ ಬೆಂಕಿ ಭುಸುಗುಡುತ್ತಾ ಶರವೇಗದಲ್ಲಿ ಹಾರಿಬರುವ ಕರಿಕಾಳ ಕೋಣನಂತೆ ಹಾರಿ ಬಂದು ಜೀವಧಾತುಗಳನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಆತನ

ಬೀಜಕೋಶಕ್ಕೆ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದು, ಈ ಘರ್ಷಣೆಯಿಂದ ತನ್ನ ವೇಗವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಹಿಮ್ಮುಖವಾಗಿ ರಿಬೌಂಡ್ ಹೊಡೆದು ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಬಿದ್ದು ಅಲ್ಲೇ ತುಳುಕಾಡಿ ಸ್ಥಿರವಾಯಿತು. ಕೆಳಗೆಲ್ಲಾ ಆಚೆ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆಗಳೇ ಬಂದು ಅಪ್ಪಳಿಸಿದಂತೆ ಚೆಲ್ಲಿದ ಬಿಯರ್... ‘ಅಯ್ಯೋ! ಅಪ್ಪಾ... ಹೋಯ್ತು... ಕಣೋ... ಅಪ್ಪಾ...’ ತನ್ನ ತೊಡೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಕೈಯನ್ನು ಅವುಚಿ ಹಿಡಿದು ನರಳಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವಿಕಾಸ. ಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬಿದ್ದು-ಬಿದ್ದು ನಗುತ್ತಿದ್ದ.

‘ಏನ್ ಲಕ್ಸ್ ಗುರು ನಿಂದು... ತರಡು ಬೋಪಾನ!’

‘ಹಾಳ್ವಾದವ್ವೇ... ಥೂ... ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ತ ಹೋಗ್ತೇಕು ಕಣೋ... ನನ್ನ ಕಥೆ ಮುಗೀತು’

ಈ ಮಾತು ಮ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನನ್ನು ಇನ್ನೂ ಬಿದ್ದು-ಬಿದ್ದು ನಗಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿತು.

‘ಹ್ಯಾ...ಹ್ಯಾ... ನಗ್ಗೀಯಲ್ಲ ಮಾರಾಯ...’

‘ಸತ್ತ್ ಹೋಗಲ್ಲ ಕಣೋ ಹದ್ದುಕೋಬೇಡ... ಬರೀ ಮೂವತ್ತೆದು ನಿಂಗ... ಐಸ್ ತರ್ಕೀನ್ ತಾಳು... ಈ ಹಾಕಾದ್ ನಾರಾಯಣ ಐಸ್ ಎಲ್ಲಿಡಾನೋ...’ ಗೋಣಗುತ್ತಾ ಪ್ರೀಜರಿಂದ ಹೊಗೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಐಸ್ ಪ್ಯಾಕ್ ತೆಗೆದು ವಿಕಾಸನ ಕಡೆ ರೊಯ್ಯನೆ ಬೀಸಿದ. ಹೀಗೆ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಹಿಮ್ಮುಖವಾಗಿ ತನ್ನತ್ತ ಸಾಗಬರುತ್ತಿದ್ದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಧೈರ್ಯ ಮಾಡದೆ ವಿಕಾಸ ತನ್ನ